

彩色童话

蓝色童话

小学生名著书架·注音版

徐朴 圣洁等 译

〔英〕白德曼·朗格 编

浙江少年儿童出版社

蓝色童话

lan se tong hua

上海市出版界、印刷业、发行业、

设计、编辑、印刷、

发行、印刷、

图书在版编目(CIP)数据

蓝色童话 / (英)安德鲁·朗格编;徐朴,圣洁等译.

—杭州:浙江文艺出版社,2009.1

(彩色童话)

ISBN 978-7-5339-2700-4

I. 蓝… II. ①徐… ②圣… III. 童话—作品集—
世界 IV. I18

中国版本图书馆CIP数据核字(2008)第137516号

责任编辑 鲍 娴 冯静芳

整体设计 吴 瑕

内文插图 费 舜 皮 皮

蓝色童话

[英]安德鲁·朗格 编

徐 朴 圣 洁 等 译

出版 **浙江文艺出版社**

地址 杭州市体育场路347号

邮编 310006

网址 www.zjwycbs.cn

经销 浙江省新华书店集团有限公司

制版 杭州天一图文制作有限公司

印刷 杭州杭新印务有限公司

开本 880×1230 1/32

印张 4.25

插页 2

印数 1-6000

版次 2009年1月第1版 2009年1月第1次印刷

书号 ISBN 978-7-5339-2700-4

定价 **10.00元**

版权所有 违者必究

珍宝和癞蛤蟆	1
小拇指	9
巧姑娘	33
可爱的王子	67
白猫	96

zhēn bǎo hé lài há ma

珍宝和癞蛤蟆

cóng qián yǒu gè guǎ fu tā yǒu liǎng gè nǚ ér dà nǚ ér de
从前有个寡妇，她有两个女儿。大女儿的
róng mào gè xìng gēn tā yī mú yī yàng mǔ nǚ liǎ quán dōu pí qì
容貌、个性跟她一模一样。母女俩全都脾气
cū bào shèng qì líng rén gēn shéi yě hé bu lái
粗暴，盛气凌人，跟谁也合不来。

xiǎo nǚ ér wēn wén yǒu lǐ pí qì suí hé wán quán xiàng tā
小女儿温文有礼，脾气随和，完全像她
fù qīn ér qiě hái shì gè jué dǐng měi lì de gū niang rén zǒng shì
父亲，而且还是个绝顶美丽的姑娘。人，总是
xǐ huan gēn zì jǐ xiāng xiàng de rén zài yì qǐ suǒ yǐ guǎ fu nǐ ài
喜欢跟自己相像的人在一起。所以寡妇溺爱
dà nǚ ér què xián wù xiǎo nǚ ér jìn ràng tā bù tíng de gàn huó
大女儿，却嫌恶小女儿，尽让她不停地干活，
hái zhǐ xǔ tā zài chú fáng lǐ chī fàn
还只许她在厨房里吃饭。

líng wài guǎ fu hái qiǎng pò xiǎo nǚ ér yī tiān liǎng huí dào lí
另外，寡妇还强迫小女儿一天两回到离
jiā wǔ lǐ yuǎn de dì fang qù dǎ shuǐ měi cì yào dǎ mǎn mǎn yī dà
家五里远的地方去打水，每次要打满满一大
hú yī tiān tā zhèng zài shuǐ quán biān yī gè kě lián de lǎo tài pó
壶。一天，她正在水泉边，一个可怜的老太婆
zǒu lái xiàng tā tǎo yī kǒu shuǐ hē
走来，向她讨一口水喝。

yǎo lǎo dà mā nà hái yòng shuō ma xiǎo gū niang dá yīng
“哟！老大妈，那还用说吗？”小姑娘答应

zhe lián máng bǎ shuǐ hú xǐ shuā gān jìng dào shuǐ quán zuì gān jìng de
着，连忙把水壶洗刷干净，到水泉最干净的
dì fang guàn le shuǐ guò lái dì gěi lǎo tài pó zài tā yǐn shuǐ shí
地方灌了水，过来递给老太婆。在她饮水时，
xiǎo gū niang yī zhí péng zhe shuǐ hú ràng tā hē qǐ lái fāng biàn xiē
小姑娘一直捧着水壶，让她喝起来方便些。

lǎo tài pó hē wán shuǐ duì tā shuō
老太婆喝完水对她说：

qīn ài de nǐ zhǎng de mí rén jí le yòu yǒu lǐ mào yòu
“亲爱的，你长得迷人极了，又有礼貌又
dài rén hòu dào wǒ shuō shén me yě yào sòng nǐ yī jiàn lǐ wù yuán
待人厚道，我说什么也要送你一件礼物。”原
lái tā shì yī wèi xiān nǚ jiǎ bàn chéng yī gè kě lián de xiāng xià lǎo
来她是一位仙女，假扮成一个可怜的乡下老
tài pó xiǎng qīn zì tǐ yàn yī xià nà kě ài de gū niang jiū jìng
太婆，想亲自体验一下，那可爱的姑娘究竟
yǒu duō me shàn liáng hé wēn hé wǒ sòng nǐ de lǐ wù xiān nǚ
有多么善良和温和。“我送你的礼物，”仙女
jì xù shuō nà jiù shì zhǐ yào nǐ kāi kǒu shuō huà nǐ zuǐ lǐ
继续说，“那就是，只要你开口说话，你嘴里
jiù huì tǔ chū yī duǒ xiān huā huò yī kē bǎo shí lái。”
就会吐出一朵鲜花或一颗宝石来。”

xiǎo nǚ ér huí dào jiā lǐ tā mǔ qīn pò kǒu dà mà shuō tā
小女儿回到家里，她母亲破口大骂，说她
zài shuǐ quán nà er dòu liú tài jiǔ le
在水泉那儿逗留太久了。

qǐng nǐ yuán liàng wǒ mā ma kě lián de xiǎo nǚ ér shuō
“请你原谅我，妈妈，”可怜的小女儿说，
wǒ lái wǎn le
“我来晚了。”

tā huà hái méi shuō wán zuǐ lǐ jiù tǔ chū le liǎng duǒ méi guī
她话还没说完，嘴里就吐出了两朵玫瑰、

liǎng kē zhēn zhū hé liǎng kē zuàn shí lái
两颗珍珠和两颗钻石来。

wó kàn dào shén me lái zhe tā mǔ qīn jīng yà wàn fēn
“我看到什么来着？”她母亲惊讶万分，
zuǐ lǐ tǔ chū lái de kě bù shì zhū bǎo ma hái zi zhè jiū jìng
“嘴里吐出来的可不是珠宝吗？孩子，这究竟
shì zěn me huí shì
是怎么回事？”

zhè hái shì tā tóu yī huí chēng xiǎo nǚ ér wéi hái zi ne
这还是她头一回称小女儿为孩子呢。

hǎo xīn cháng de gū niang háo bù yǐn mǎn bǎ shì qing yuán yuán běn
好心肠的姑娘毫不隐瞒，把事情原原本
běn shuō le chū lái dāng rán tā yī biān shuō yī biān cóng zuǐ lǐ diào
本说了出来。当然，她一边说一边从嘴里掉
xià lái wú shù zhū bǎo
下来无数珠宝。

zhēn de guā fu rāng rang dào wǒ déi ràng wǒ de bǎo bèi
“真的，”寡妇嚷嚷道，“我得让我的宝贝
yě qù yī cì kuài guò lái fēn nī qiáo nǐ mèi zi tā yī shuō
也去一次。快过来，芬妮！瞧你妹子，她一说
huà zuǐ lǐ jiù diào chū shén me lái wǒ de xīn gān yào shì nǐ dé dào
话嘴里就掉出什么来。我的心肝，要是你得到
tóng yàng de lǐ wù nán dào bù gāo xìng ma zhè zhǐ yào nǐ qù shuǐ quán
同样的礼物，难道不高兴吗？这只要你去水泉
guàn hǎo yī hú shuǐ děng yī gè qióng lǎo pó zi lái xiàng nǐ tǎo shuǐ
灌好一壶水，等一个穷老婆子来向你讨水
hē nǐ jiù gōng gōng jìng jìng gěi tā hē jiù xíng la
喝，你就恭恭敬敬给她喝就行啦。”

wǒ qù dǎ shuǐ nà gè bèi chǒng huài le de dà nǚ ér
“我去打水？”那个被宠坏了的大女儿
shuō rén jia dōu yào lái kàn xiào huà la
说，“人家都要来看笑话啦！”

kuài qù nǐ zhè qīng gǔ tóu tā mǔ qīn shuō lì kè
“快去，你这轻骨头！”她母亲说，“立刻

jiù qù
就去！”

yú shì tā dài zhe jiā lǐ zuì zuì piào liang de dà yín bēi chū fā
于是她带着家里最最漂亮的大银杯出发
le yī lù shàng hái zài bù mǎn de dū dū nong nong
了，一路上还在不满地嘟嘟哝哝。

dà nǚ ér dào le quán biān bù jiǔ jiù kàn dào yī wèi chuān dài
大女儿到了泉边不久，就看到一位穿戴
shí fēn huá lì de guì fù rén dǎ shù lín lǐ zǒu lái xiàng tā tǎo shuǐ
十分华丽的贵妇人打树林里走来向她讨水
hē nǐ yǐ jīng zhī dào zhè jiù shì zài tā mèi mei miàn qián xiǎn guò shēn
喝。你已经知道这就是在她妹妹面前显过身
de xiān nǚ bù guò tā xiàn zài yī fù gōng zhǔ qì pài xiǎng kàn kan
的仙女，不过她现在一副公主气派，想看看
nà gè dà nǚ ér jiū jīng cū bào dào shén me chéng dù
那个大女儿究竟粗暴到什么程度。

wǒ dào zhè lǐ lái nà gè ào màn wú lǐ de chǔn huò
“我到这里来，”那个傲慢无礼的蠢货
shuō nán dào shì tì nǐ dāng yòng rén de ma wǒ zhè zhī yín bēi shì
说，“难道是替你当佣人的吗？我这只银杯是
gěi wáng hòu bì xià zhǔn bèi de nán dào bù shì ma bù guò nǐ xiǎng
给王后陛下准备的，难道不是吗？不过，你想
hē de huà nà jiù hē ba
喝的话，那就喝吧。”

nǐ tài wú lǐ le xiān nǚ huí dá shuō tā jìn liàng yā
“你太无礼了，”仙女回答说，她尽量压
xià zì jǐ de huǒ qì hǎo ba jì rán nǐ zhè me méi yǒu jiào
下自己的火气，“好吧，既然你这么没有教
yǎng zhè yàng chū kǒu shāng rén nà me wǒ gěi nǐ de lǐ wù shì nǐ
养，这样出口伤人，那么我给你的礼物是，你

yī zhāng zuǐ shuō huà jiù huì tǔ chū yī tiáo shé hé yī zhī lài há
一 张 嘴 说 话 , 就 会 吐 出 一 条 蛇 和 一 只 癞 蛤
ma lái
蟆 来 。”

mǔ qīn yī jiàn dà nǚ ér biàn gāo shēng wèn dào
母 亲 一 见 大 女 儿 便 高 声 问 道 :

zěn me la bǎo bèi
“ 怎 么 啦 , 宝 贝 ? ”

zěn me la mā ma nà gè méi guī ju de qīng gǔ tóu
“ 怎 么 啦 , 妈 妈 ? ” 那 个 没 规 矩 的 轻 骨 头
gāng yī kāi kǒu zuǐ lǐ jiù tǔ chū liǎng tiáo dú shé liǎng zhī lài há
刚 一 开 口 , 嘴 里 就 吐 出 两 条 毒 蛇 、 两 只 癞 蛤
ma lái
蟆 来 。

tiān na tā mǔ qīn jīng jiào qǐ lái wǒ kàn dào shén me
“ 天 哪 ! ” 她 母 亲 惊 叫 起 来 , “ 我 看 到 什 么
la hēng zhè quán shì nà xià liú de jiàn huò ré chū lái de tā yào
啦 ? 哼 ! 这 全 是 那 下 流 的 贱 货 惹 出 来 的 。 她 要
wèi zhè shì fù chū dài jià guǒ fu bēn qù zòu xiǎo nǚ ér kě
为 这 事 付 出 代 价 。” 寡 妇 奔 去 揍 小 女 儿 。 可
lián de gū niang zhǐ dé táo dào lí jiā bù yuǎn de sēn lín lǐ qù duǒ
怜 的 姑 娘 只 得 逃 到 离 家 不 远 的 森 林 里 去 躲
qi lái
起 来 。

guó wáng de ér zi dà liè guī lái yù dào le tā jiàn tā zhǎng
国 王 的 儿 子 打 猎 归 来 遇 到 了 她 , 见 她 长
de chǔ chǔ dòng rén biàn wèn tā wèi shén me gū líng líng yī gè rén zài
得 楚 楚 动 人 , 便 问 她 为 什 么 孤 零 零 一 个 人 在
sēn lín lǐ kū qì
森 林 里 哭 泣 。

ài diàn xià mǔ qīn bǎ wǒ gǎn chū le jiā mén
“ 唉 , 殿 下 ! 母 亲 把 我 赶 出 了 家 门 。”

wáng zǐ kàn dào wǔ liù kē zhēn zhū hé xǔ duō zuàn shí cóng tā
王子看到五六颗珍珠和许多钻石从她
zuǐ lǐ wǎng wài diào biàn qiú tā bǎ zhè gè qí jì gào su tā yú
嘴里往外掉，便求她把 这个奇迹告诉他。于
shì gū niang biàn jiǎng qǐ le zì jǐ de gù shì wáng zǐ duì tā yī jiàn
是姑娘便讲起了自己的故事。王子对她一见
zhōng qíng ér qiě xiǎng dào tā de nà fèn lǐ wù bǐ rèn hé jià zhuāng
钟情，而且想到，她的那份礼物比任何嫁妆
dōu yào guì zhòng jiù bǎ gū niang dài jìn gōng qù jiàn guó wáng guó wáng
都要贵重，就把姑娘带进宫去见国王，国王
ràng tā men jié chéng le měi mǎn de yī duì
让他们结成了美满的一对。

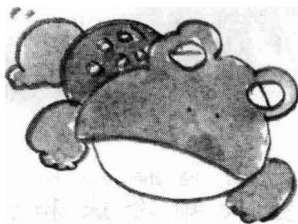
zhì yú tā de jiě jie shéi jiàn le dōu yàn wù tā mǔ qīn yě
至于她的姐姐，谁见了都厌恶，她母亲也

蓝 色 童 话

bǎ tā gǎn chū le jiā mén dǎo méi de kě lián chóng tā dào chù liú
把她赶出了家门。倒霉的可怜虫，她到处流
làng le hǎo yī zhèn zi méi yǒu yī gè rén kěn shōu liú tā zuì hòu zhǐ
浪了好一阵子，没有一个人肯收留她，最后只
dé duǒ jìn sēn lín shēn chù sǐ zài nà er
得躲进森林深处，死在那儿。

xiǎo mǔ zhǐ 小 拇 指

cóng qián yǒu yī duì fū qī tā men yǐ dǎ chái wéi shēng tā
从前有一对夫妻，他们以打柴为生。他
men yǒu qī gè hái zǐ quán dōu shì nán hái zuì dà de yī gè cái shí
们有七个孩子，全都是男孩。最大的一个才十
duō suì zuì xiǎo de yī gè hái bù dào qī suì ne
多岁，最小的一个还不到七岁呢。

tā men hěn qióng qī gè hái zǐ shǐ tā men de shēng huó gèng jiā
他们很穷，七个孩子使他们的生活更加
zhuō jīn jiàn zhōu yīn wèi qī gè hái zǐ hái méi yǒu yī gè néng gòu zhèng
捉襟见肘，因为七个孩子还没有一个能够挣
qián yǎng huó zì jǐ zuì xiǎo de ér zǐ shǐ tā men zuì shāng nǎo jīn
钱养活自己。最小的儿子使他们最伤脑筋，
nà gè ér zǐ yòu āi yòu xiǎo tǐ ruò duō bìng jī hū cóng bù kāi
那个儿子又矮又小，体弱多病，几乎从不开
kǒu bù guò xiǎo ér zǐ nǎo zǐ zuì líng yīn wèi bù kāi kǒu bà ba
口。不过小儿子脑子最灵，因为不开口，爸爸
mā ma bǎ tā dàng chéng le shǎ guā dàn tā gè zǐ tè bié xiǎo shēng
妈妈把他当成了傻瓜蛋。他个子特别小，生
xià lái shí bù bǐ dà rén de yī gè dà mǔ zhǐ dà duō shǎo suǒ yǐ
下来时不比大人的一个大拇指大多少，所以
rén jiā dōu jiào tā xiǎo mǔ zhǐ
人家都叫他小拇指。

jiā lǐ bù guǎn chū le shén me huài shì zhè gè kě lián de hái
家里不管出了什么坏事，这个可怜的孩子
zǐ yǒu cuò méi cuò zǒng yào ái mà tā zuǒ yòu shì gè shòu qì bāo rán
子有错没错总要挨骂，他左右是个受气包。然

ér tā nà fèn jī líng jìn er hé cōng míng jìn er jiù shì tā de liù
而，他那份机灵劲儿和聪明劲儿，就是他的六
gè gē ge jiā zài yì qǐ yě xiū xiǎng gǎn de shàng tā suī rán chén mò
个哥哥加在一起也休想赶得上。他虽然沉默
guǎ yán kě shì tā tīng bié rén shuō huà hěn zhuān xīn nǎo jīn dòng de
寡言，可是他听别人说话很专心，脑筋动得
hěn duō
很多。

dāng shí yù dào le yí gè hěn huài de nián chéng jī huāng shí fēn
当时遇到了一个很坏的年成，饥荒十分
yán zhòng zhè liǎng gè kě lián de rén jué dìng diū qì zì jǐ de hái
严重，这两个可怜的人决定丢弃自己的孩
zi yī tiān wǎn shàng hái zǐ men dōu yǐ shàng chuáng qiáo fū gēn tā de
子。一天晚上孩子们都已上床，樵夫跟他的
lǎo po zuò zài huǒ lú páng biān qiáo fū shāng xīn de yào sǐ duì lǎo
老婆坐在火炉旁边，樵夫伤心得要死，对老
po shuō dào
婆说道：

nǐ xīn lǐ hěn míng bai wǒ men méi fǎ yǎng huó hái zǐ wǒ
“你心里很明白，我们没法养活孩子，我
yě bù rén xīn qīn yǎn kàn jiàn tā men zài wǒ miàn qián huó huó de è
也不忍心亲眼看见他们在我面前活活地饿
sǐ wǒ jué dìng míng tiān bǎ tā men diū zài sēn lín lǐ zhè yàng gàn
死。我决定明天把他们丢在森林里，这样干
shuō bu dìng hěn fāng biàn wǒ men kě yǐ chèn tā men máng zhe kǔn chái huǒ
说不定很方便，我们可以趁他们忙着捆柴火
de shí hou tōu tōu liú zǒu tā men bù huì fā jué de
的时候偷偷溜走，他们不会发觉的。”

āi yō tā lǎo po jiào le qiǎo lái nǐ zěn me rén xīn
“哎哟！”他老婆叫了起来，“你怎么忍心
bǎ hái zǐ men dài chū qù diū zài sēn lín lǐ ne
把孩子们带出去丢在森林里呢？”

zhàng fu gēn tā shuō tā men yǐ jīng dào le yī pín rú xǐ zǒu
丈夫跟她说,他们已经到了一贫如洗走
tóu wú lù de dì bù suī rán bái fèi le xǔ duō kǒu shé kě tā lǎo
投无路的地步。虽然白费了许多口舌,可他老
po shuō shén me yě bù dā yīng tā shuō qióng què shí shì qióng kě tā
婆说什么也不答应,她说穷确实是穷,可她
shì hái zǐ men de mā ma dàn shì tā kǎo lǜ dào qīn yǎn kàn dào hái
是孩子们的妈妈。但是,她考虑到亲眼看到孩
zi yī gè gè è sǐ gèng jiā shòu bù liǎo zuì hòu hái shì dā yīng xià
子一个个饿死更加受不了,最后还是答应下
lái yǎn lèi wāng wāng de qù shuì jiào le
来,眼泪汪汪地去睡觉了。

zhè xiē huà xiǎo mǔ zhǐ yī jù bù lòu tīng zài ěr duo lǐ yuán
这些话小拇指一句不漏听在耳朵里,原
lái tā yǐ jīng shàng chuáng fā jué tā men tán de hěn jǐn zhāng biàn qiǎo
来他已经上床,发觉他们谈得很紧张,便悄
qiǎo de qǐ shēn cáng zài bà ba de dēng zi xià zhè yàng tā néng tīng
悄地起身,藏在爸爸的凳子下,这样他能听
qīng tā men de huà bù ràng tā men kàn jiàn zì jǐ hòu lái tā chóng
清他们的话,不让他们看见自己。后来他重
xīn shàng chuáng shuì jiào kě zhěng zhěng yí yè dōu méi yǒu hé guò yǎn
新上床睡觉,可整整一夜都没有合过眼,
jìn zài dòng nǎo jīn gāi zěn me bàn cái hǎo zǎo shàng tā qǐ de tè bié
尽在动脑筋该怎么办才好。早上他起得特别
zǎo dào hé biān qù shí le xǔ duō bái sè de xiǎo luǎn shí bǎ kǒu dai
早,到河边去拾了许多白色的小卵石,把口袋
sāi de mǎn mǎn de cái huí jiā
塞得满满的才回家。

quán jiā yì qǐ chū mén xiǎo mǔ zhǐ duì gē ge men zhǐ zì bù
全家一起出门,小拇指对哥哥们只字不
tí hòu lái tā men zǒu jìn le yī zuò mào mì de sēn lín nà er gé
提。后来他们走进了一座茂密的森林,那儿隔

蓝色童话

kāi shí bù lù biàn shéi yě kàn bu jiàn shuí qiáo fū kāi shǐ kān chái hái
开十步路便谁也看不见谁。樵夫开始砍柴，孩
zi men shōu jí chái huǒ kǔn chéng chái kǔn tā men de bà ba mā ma
子们收集柴火，捆成柴捆。他们的爸爸妈妈
kàn jiàn tā men zhèng máng zhe gàn huó biàn hèn hèn xīn tū rán pǎo le
看见他们正忙着干活，便狠狠心，突然跑了
kāi qù yán zhe yī tiáo wǎn yán qū zhé de biàn dào huí jiā qù le
开去，沿着一条蜿蜒曲折的便道回家去了。

hái zi men yī fā xiàn bà ba mā ma bù jiàn le biàn mǎ shàng
孩子们一发现爸爸妈妈不见了，便马上
pīn mìng tí kū qǐ lái xiǎo mǔ zhǐ ràng tā men qù kū gè gòu huí jiā
拼命啼哭起来，小拇指让他们去哭个够，回家
de lù tā dù zi lǐ qīng qīng chǔ chǔ yīn wèi yī lù dào sēn lín lǐ
的路他肚子里清清楚楚，因为一路到森林里
lái tā dōu zài lù biān xiǎo xīn de diū xià le bái sè de xiǎo luǎn shí
来，他都在路边小心地丢下了白色的小卵石。
guò le yī zhèn tā cái duì gē ge men shuō
过了一阵，他才对哥哥们说：

bié pà gē ge bà ba mā ma bǎ wǒ men diū zài zhè er
“别怕，哥哥，爸爸妈妈把我们丢在这儿，
bù guò wǒ huì dài nǐ men huí jiā nǐ men zhǐ yào gēn wǒ zǒu jiù xíng
不过我会带你们回家，你们只要跟我走就行。”

shuō bà tā jiù dài tā men yán zhe jìn sēn lín de yuán lù huí
说罢，他就带他们沿着进森林的原路回
dào le jiā mén kǒu tā men bù gǎn jìn mén guāng zuò zài mén kǒu tīng
到了家门口。他们不敢进门，光坐在门口听
bà ba mā ma zài lǐ biān tán xiē shén me
爸爸妈妈在里边谈些什么。

qiáo fū gēn tā de lǎo po gāng huí dào jiā zhuāng yuán de lǐng zhǔ
樵夫跟他的老婆刚回到家，庄园的领主
biàn pài rén sòng lái le qiàn tā men hěn jiǔ de chái qián shí gè kè láng
便派人送来了欠他们很久的柴钱十个克朗，

yuán lái tā men yǐ wéi zhè bǐ qián shì zài yě yào bù huí lái de le 。
原来他们以为这笔钱是再也要不回来的了。
zhè bǐ qián gěi tā men dài lái le xīn de shēng huó xī wàng yīn wèi dāng
这笔钱给他们带来了新的生活希望，因为当
shí qióng rén dōu kuài chà bu duō yào è sǐ le 。 qiāo fū mǎ shàng dǎ fa
时穷人都快差不多要饿死了。樵夫马上打发
lǎo po dào zhèn shàng ròu pù lǐ qù mǎi ròu yīn wèi tā men yǐ jīng hǎo
老婆到镇上肉铺里去买肉。因为他们已经好
jiǔ méi yǒu cháng dào ròu wèi suǒ yǐ tā mǎi de ròu jiù shì liù qī gè
久没有尝到肉味，所以她买的肉就是六七个
rén chī yě jìn gòu le 。 chī wán ròu yǐ hòu qiāo fū de lǎo po shuō
人吃也足够了。吃完肉以后，樵夫的老婆说：

tiān na bù zhī wǒ men nà xiē kě lián de hái zi xiàn zài zài
“天哪！不知我们那些可怜的孩子现在在
nǎ er wǒ men chī shèng de dōng xī yě jìn gòu tā men měi měi de chī
哪儿？我们吃剩的东西也足够他们美美地吃
shàng yī dùn ne 。 dōu guài nǐ wēi lián mǔ shì nǐ chū de zhǔ yì
上一顿呢。都怪你，威廉姆，是你出的主意，
bǎ hái zi diū diào wǒ gēn nǐ shuō guo zhè jiàn shì wǒ men huì hòu huí
把孩子丢掉。我跟你说过，这件事我们会后悔
de 。 zhè huì er tā men zài sēn lín lǐ gàn shén me ne tiān na lǎo
的。这会儿他们在森林里干什么呢？天哪！老
tiān yé shuō bu dīng tā men yǐ jīng gěi láng chī diào la nǐ zhè yàng wú
天爷，说不定他们已经给狼吃掉啦。你这样无
qíng wú yì shī qù suǒ yǒu de hái zi biàn shì nǐ de bào yìng
情无义，失去所有的孩子便是你的报应。”

qiāo fū zhōng yú biàn de hěn bù nài fán le tā yǐ jīng fān lái
樵夫终于变得很不耐烦了，她已经翻来
fù qù shuō le èr shí duō cì tā men huì hòu huí mò jí de huà ér
覆去说了二十多次他们会后悔莫及的话，而
qiě tā shuō de huà yòu piān piān hěn yǒu dào lǐ tā wēi xié lǎo po bù
且她说的话又偏偏很有道理。他威胁老婆不

